Ч. 278. (449). Львів, Второк дня 14 падолиста 1916. Рік II.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.

Ціна примірника 6 сот. На провінції 8 сот. В занятих теріторіях 4 коп.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

Умови передплати у Львові:

На рік	18·— К.
„ півроку	9·— „
„ чвертьроку	5·— „
„ місяць	1·80 „

В краю і державі:

На рік	24·— К.
„ півроку	12·— „
„ чвертьроку	6·— „
„ місяць	2·40 „

За границю:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах	40 фр.

рекламацію вільні від почтової оплати. Рукопис приймаєть ся лиш оплачені, а звертаєть ся тілі важнійші застережені. — „Українське Слово“ продаєть ся і по цілім краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції: ЛЬВІВ, ул. Руска ч. 3.

Ціна оголошень:

За оголошеня числимо за одношпальтову стрічку або її місце 40 сот. Надіслане 60 сот., за стрічку в оповістках 80 сот., в редакційній части 1 К. відомленя про вінчаня, заручини і т. д. 1·50 К. за стрічку найменше 4 К. Дрібні оголошеня за слово 10 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошеня за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

Світова війна.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З д. 12. падолиста 1916:

Східний фронт.

Фронт військ ґенерала кавалерії архикнязя Карла:

Під Орсовою і на південь від провалля Шурдук зискали ми на терені. В долині Алюти забрано знов неприятелеви пару становищ. На північний захід від Сосмезе Румуни пробували вісім раз наступати на наші становиська. Все відперто їх цілковито. В полудневій части Карпат лісистих зросла боєва діяльність. Добича з борб в провалї Червоної Вежі від дня 10 с. м. виносить 18 офіцирів і більш як 1000 жовнярів та 7 армат.

Фронт баварського князя Леопольда:

На схід від Нараївки наступ Росіян остав без успіху.

На південно-східнім фронті:

Положенє не змінило ся.

Заст. шефа ґен. штабу **Ф. Гефер.**

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

З д. 12. падолиста.

На західнім фронті:

Фронт військ князя Рупрехта:

На північному березї Сомми діяльність артилерії змагала ся хвилево. В Сель-Селїзель розгоріли ся вчера вечером нові бої, що тривають ще тепер. На південь від ріки змагаєть ся огонь у відтинку Фразн-Шольне. По обох боках Абленкур не допустила наша артилерія до розвиненя наступу, який приготовляв ворог.

Фронт баварського князя Леопольда:

На східнім березї Нараївки не здав ся на південний захід від двора Краснолісє новий наступ Москалів, на здобуті нами позиції.

Фронт ґенерала кавалерії архикнязя Карла:

В південній частині лісистих Карпат оживила ся діяльність артилерії.

На східнім семигородськім фронті відперли німецькі війська на північ від провалу Оітоц вісім ворожих наступів. Підчас відпираня румунських наступів на Монте Фрунту і Монте Сате, та при здобутю ворожих становищ по обох боках Альти полонено числячи з поданими вчера, 18 офіцирів, понад 1000 жовнярів і здобуто 7 армат. На гостинци, що веде з Предеаль на провалї Шурдук і коло Орсової ми посунули наші передові відділи далї наперід.

На балканськім фронті:

Фронт маршалка пільного Макензена.

З Добруджі і наддунайського фронту нема нічого нового.

Македонський фронт:

Німецько-болгарські війська відперли в західній части лука Черни сильні сербсько-французькі наступи.

Коло Польоґ скористав ворожий наступ на терені.

Перший ґенеральний кватирмайстер **Людендорф.**

Похорон німецького князя-героя.

МОНАХІВ. При велитенськім здвизї народу відбуло ся тут вчера перенесенє тїла баварського князя Гайнріха, що поляг геройською смертю, з зелїзничого двірця до костела св. Каєтана, де поставлено домовину на підвисшеню. За домовиною ішов баварський король.

Російсько-анґлїйське братерство.

КОПЕНГАҐА. Тутешні часописї доносять з Петербурга, що дня 11. падолиста відбуло ся в петроградському маґістратї велике віче товариства, „Анґлїйський прапор“, що працює в напрямі зближеня поміж Анґлїєю а Росією. В тому вічу взяло участь кількох російських політиків та анґлїйський посол Бішанан. Провідник товариства, президент Думи Родзянко говорив в

РОМЕН РОЛЯНД.

Ода до мира.*)

„De profundis clamans“ — із безоднї ненависти підіймаю до тебе, божеський Мире, мій спів. Не заглушить його крик армій. Даремне... Я бачу, як кровю забагрене море, що носить поранену Европу, підіймаєть ся, я чую гураґан божевіля, що людські душі пориває за собою. Та хай один я остану, я не зломаю вірности тобі! Не піду на богохульний бенкет крови.

Я не їстиму там призначеної крівавої частки. Братом я для усїх, люблю я вас усїх, люди, яким дано малу годину житя, а ви собі її взаїмно видираєте.

Божеський Мире! Ти, що рухом своєї чарівної гильки утишуєш розбурхані филї океану, поверни морям їх ритм! Ти похожий на собор, що спочив на рівновазї двох противних сил, на осліпляючу розету, крізь яку проломлюєть ся кров сонця в промінистих снопах, звязаних гармонїйним оком артиста. Як велика птаха, що важучись посеред неба, своїми заворотами обіймає долину, сягає твій лет по той бік того, що є, що було і буде. Ти брат радости і брат болю, молодший і мудрійший брат. Тримаєш Радість і Біль за руки, як дві ріки злучені світилю ясного потока, де небо відзеркалюєть ся поміж двома рядами беріз. Ти, той божеський вістун, що прилїтає й відлїтає, мов ластівка, з одного берега на другий, що єднає їх і каже одним:

— Не плачте, радість поверне!

А другим:

— Не здіймайте ся гордощами, бо щастє тїкає, так як приходить.

Твої пречисті, батьківські рамена ніжно пригортають поріжнених дїтий; ти усміхаєш ся, коли вони радїють твоїми дарунками. Ти єднаєш руки, серця, що шукають себе і тїкають одно від другого. Ти згинаєш шиї упрямих волів під ярмо, аби вони, замісць витрачувати свої сили в бою, виорювали скибу за скибою для золотодайного посїву.

Ти витаєш утомлених войовників, коли окурені димом побоєвищ, вертають до дому.

Побідники і побіджені рівні для твого шляхотного серця.

Нагородою бою не є той шматок землї, що живитиме побідника.

Нагорода належить ся тому, що вчинивши себе післаником долї, не захитав ся під її рукою.

Мире! Ти, що усміхаєш ся очима повними сліз, весняна веселко, сне лїтньої ночі, що промінними обіймами пестиш кровю напоєні поля, оберігаєш овочі, що падуть на землю, лїчиш рани дерев, що порозривав їх вихор і град вибив!

Розлий над нами свій чар, заколиши наші болї до сну! Вони проминуть, так як ми. Тільки Ти — вічний! Гей, поєднайте ся сили, що стали проти себе в мойому серцї, подайте собі долонї і заведіть весїльний хоровід!...

*) Французький поет Ромен Роляндь, відзначений неподавно нагородою Нобля, ще перед війною носив ся з думкою виданя поетичного збірника під заголовком „Ara Pacis“ (Вівтар мира), в якім би найшли вираз усї шляхотні почуваня і пориви людськости до мира. Роляндь як безумовний приклонник мира тїшив ся невеликою популярностю і симпатією французького народу, який від 1870 их рр. дихав ненавистю і жадобою відплати „реванжу“ зненавидженим Нїмцям.

Одну поезію із виданого неподавно збірника, подала „Neue Züricher Zeitung“ в нїмецькому перекладї поета Кастеля.

До хати.

Де степи широкі, без кінця, без краю
З вітром розмовляють і в день і в ночі,
Хата одинока свій вік доживає;
До неї лїтають вішуни-сичі...
А куди дївалась її господарка?
Де бики? Чом знову не нема ні хвоста?
Чому ти схилилась? Де весела чарка,
Де тиха розмова, чому ти пуста?
Чому не лїтає соловій співати
В той, колись зелений, розмаєний сад?
Якого не має! Старенькая хато,
Хто ж нас привітає, хто сиротам рад?
А весна, мов хвиля — тїкає, минає,
Чуже товариство! Хатино моя!
Гірка наша доля, нам щастя не має —
Тільки... сич співає замісць соловя...

„Розвага“.

своїй промові: Щойно тоді буде можна сховати шаблю до піхви, коли осягнемо цілковиту побіду, як нагороду за велитенські жертви, які понесли союзники в інтересі спільних цілий, то є привернення мира, який заколочено нападом ґерманських держав на Сербію. Не можливо рішити, котрий союзник поніс більші жертви. В Росії признають ролю, яку Анґлія грає в тій війні. По побіді мусить забезпечити ся пановане засад союзників, длятого по війні є конечний союз Анґлії з Росією. Відтак вручено анґлійському послови російські прапори, які мають бути роздані поміж 43 анґлійські міста.

Бішанан заявив відтак, що німецькі аґенти сіють поміж Росією а Анґлією незгоду і старають ся переконати російську публичну опінію, що Анґлія втягнула Росію в страшну війну, щоби її ослабити, а потім звернути проти неї своє оружє. Ся глупа брехня не варта того, аби її дементувати. Бішанан закінчив: Боротьбу ведеть ся далі, поки величні (справді!) прінціпи, за які бореть ся коаліція, побідять а окуповані области будуть свобідні. Нечесний компроміс не може заступити дійсно тривалого мира.

Побіда Вільзона.

ГАҐА. Після донесень „United Press“ віддано на Вільзона 3,563.750 голосів, на Гайґеса 3,162.744. Вислід голосованя в New Hampshire і Minesotn поки-що сумнівний. Як не-будь републикани не хочуть ще признати, що вибрано Вільзона, то одначе загально думають, що в урядових обчисленях нічого уже не змінить ся.

Події на морі.

Команда нашої фльоти доносить, що наш водолети виконали в ночі з 11. на 12. с. м. напад на Падуу і влучними метами тяжких бомб ушкодили будинок військової команди, двірець і касарні піхоти. В касарнях, як також в місті підняли ся пожежі, які було видно ще з віддаленя 40 кільометрів. Мимо нагального острілюваня і непригожої погоди, літаки вернули неушкоджені.

Болгарське звідомлене.

З дня 11. падолиста.

Румунський фронт: Нічого важного.

Македонський фронт: На захід від зелізниці Тішольц-Лесіне звичайний арматній огонь.

На захід від зелізниці в луці Черни протягом цілого дня замітні бої. Кілька разів ворога відперто. Боротьба триває далі.

На решті фронту слабий арматній огонь і сутички стеж.

На побережу Еґейського моря спокій.

З дня 12. падолиста.

Македонський фронт: На захід від зелізничої лінії з Монастиря до Фльоріни оживлений огонь армат. На схід від тої лінї і в луці Черни вела ся дальше завзята боротьба через цілий день а почасти також і в ночі. Усі ворожі наступи зломано. Натомість вдало ся йому усадовити ся на горбках на північний схід від села Польоґ, положених перед нашими позиціями. На фронті Мегленицї слабий огонь артилерії і метавок мін. На захід від Вардару оживлений огонь артилерії. На фронті Струми огонь армат і сутички стеж. На побережу Еґейського моря спокій,

Румунський фронт: Над Дунаєм не скоїло ся нічого нового. В Добруджі сутички перед висуненими вперід становищами наших військ. Не було важнійших подій.

На побережу Чорного моря спокій.

Російське звідомлене.

З дня 10. падолиста.

Західний фронт: В околиці Скробови кидав ся ворог кількакратно до наступу і мимо завзятого опору наших відділів, що відперли 7 наступів, примусив наші війська подати ся до другої лінії окопів. В тих наступах послугував ся ворог метавками полумя.

Над Бистрицею наші стежні відділи розвинули діяльність в околиці села Пацикова, Старого Лисця і Старих Богородчан.

В околиці Дорна-Ватра кидав ся ворог до протинаступів, які присилували нас до опорожненя кількох горбків обсаджених в попередних днях. Боротьва триває далі.

Румунський фронт: Семигородський фронт. Ми відперли огнем ворожий наступ в долині Тотус. На захід від долини Бурцеу відпер ворог румунське військо о 4 версти на південь.

В околиці Предеалю пішли Румуни до офензиви, окрилюючи ліве крило ворога. Боротьба триває далі.

В околиці Камполюнґу відперли ми ворожий наступ на Немосшті.

Наддунайський фронт: Відділи нашої кінноти і піхоти обсадили дворець Дунарса. 3 версти на захід від Чернаводи ведеть ся боротьба о міст під Чернаводою.

В перському відтинку начислили ми більше як 300 трупів. Ми взяли бранців і здобули 1 скоростріл. Ми обсадили Гарсову, село Маслен і горбок на 3 версти на південь від Дульґера.

Недиспозиція цісаря.

ВІДЕНЬ. „Korrespondenz Wilhelm“ доносить: Довідуємо ся, що цісар від кількох днів занеміг на легкий нежит. Програма щоденних занять не змінила ся.

ВІДЕНЬ. Та сама кореспонденція доносить: Легкі прояви нежиту його Маєстату уступають в так вдоволяючий спосіб, що після думки лікарів можна вважати недиспозицію усуненою. В неділю приняв цісар великого маршалка двору кн. Монтенуово, ґен.-адютанта Паара і Больфраса та д-ра Кербера.

Голоси німецької преси про відокремлене Галичини.

„Vossische Zeitung“ поміщує вступну статю під заголовком: „Галичина і її противники“ пера віденського дописувача Е. Людвіґа, де між иньшими читаємо: „Коли застановимо ся над тим, скільки витерпів український народ тут під пануванем Поляків, а там під пануванем Росії, то сейчас зрозуміє ся їх протест і прийметь ся інтерпретацію відручного письма на їх некористь. Сто літ бореть ся сей селянський народ проти великих власників, чужих їм народністю і релігією і мусить боронити ся в аґрарних і суспільних питанях перед пануванем Польщі. Тоді, коли більшість Українців в числі около 20 міліонів (тільки?) в Росії підпорядкована, є цілковито зрусифікована (дещо не вірно), меншість веде боротьбу о свободу з Поляками“.

„Münchener Neueste Nachrichten“ пишуть: „Поширене автономії є се межі, що можуть обняти собою дуже богато. В відручному письмі говорить ся про край Галичину, а не тільки про Поляків, отже треба припускати, що автономія обійме оба народи: Поляків і Українців. Треба очікувати, який зміст дасть цісарському начеркови др. Кербер“.

„Frankfurter Zeitung“ пише між иньшими: „Відручне цісарське письмо кидає тільки загальний начерк, імовірно на те, щоби зіставити місце для всяких можливостий“.

А далі: „Богато трудностий уявляють собою внутрішні відносини Галичини, де українська меншість (?) находила оперте в парляменті, а на будуче се оперте втратить. Отже се зрозуміла річ, що Українці хочуть забезпеченя своїх національних прав; треба дати запоруку, що їх не знасилуєть ся“.

НОВИНКИ.

— **Поминальне Богослужене** за поляглих в послідних боях Укр. Січ. Стрільців відбудеть ся заходом Українського жіночого Комітету у Відни в середу дня 15. падолиста в церкві св. Варвари о год. 9. рано.

— **Вісти від вивезених.** Від редактора Юл. Балицького одержала п. О. К отсю вістку:

Пітуґа 30. (17) 8. 1916.

В. Поважана Пані Добр.! Карточку з дня 6/6. дістав перед тижнем. Красненько дякую за ласкаву відповідь і відомости. Про наші втрати інформують нас тутешні ґазети, мало однак знаємо про „здобутки“. Лиш десь колись заговорять про нашу справу, а то більше про Поляків і жидів. Послідні події наводять знов сумні картини перед очи. Та найгірше, що не видко тому кінця. Всі, що до нас пишуть, висказують бажане скорого повороту. Але чи що робить ся в сій справі і в чиїх се руках? Особливо старші з нас і женщини вже втомили ся.

На Анґарі тримаємо ся досить добре. Випадків тяжких занедужань між нашими ще не було. По довшій слоті і холодних днях настали погідні осінні дні, і холодні (при —5° Р.) ночи. Лист пожовк на деревині... А жнива тільки почали ся. Перед нами вже друга зима. Першу зачисляли ми до найприємнійших пір року в Сибірі. Вільно сподівати ся нам полекш. В послідних часах стали скорше доходити письма. З дому маю також вже кілька карток. При нагоді прошу о адресу д-ра Сіменовича. Тимчасом цілую ручки.

Юл. Балицький.

Від директора М. Заячківського одержала сяж сама особа таку вістку:

Чадобець 1/IX. 19/VIII. 916.

Кохані!

Картку Вашу з 19/VI. отримав тепер. Писав до Вас три рази. Літо проходить, ночами бувають приморозки. Взагалі літо було холодне, часто дощі. Три тижні була постійна гарна погода. Найвисша температура 29° Ц., ночию 18° Ц. Звичайно днем 23° ночию 13—15°. Се є найгорячійший час. За місяць надієм ся снігу. Треба приладатись на зиму. Про мій перевід слух загинув, я надіяв ся, що буду переведений в Мінусінск, сибірську Рівієру. Наші на Анґарі здорові, лише п. Малицька підупала на здоровлю, часто на ревматизм хорує. Здаєсь, що се добро завезем в більшій скількости до дому. З краю дістаю вісти досить часто. Матеріяльно поки що я обезпечений завдяки Торговлі, котра три рази вислала мені гроші на прожиток. Тужно без своїх і роботи. Варю сам, читаю, дни коротаю. Цілую Вас і рідню. Знакомим поздоровленя і поклін. Ваш

Микола Заячківський.

— **Концерт в честь Ів. Франка.** Заходом Українського жіночого Комітету у Відни відбудеть ся в неділю д. 19. листопада о год. 2 по полудни популярний концерт в честь Ів. Франка для Укр. С. С. і ранених жовнярів.

В програму його входять: Промова посла В. Стефаника, продукції хору Укр. учит. семинаря, сольо спів — панни Анди Ост. Декламація панни Марійки Дольницької і др.

Концерт відбудеть ся в Josefssaal (тов. учителів) при Langegasse 20, вхід від Josefsgasse 12 округ VIII.

Вступ для У. С. С. і ранених жовнярів вільний. Ласкаві датки на лектуру для ранених жовнярів з подякою приймаєть ся.

— **Як обходять ся з українськими офіцирами в Росії.** В 96 ч. „Русскаго Вѣстника“, що виходить в Берліні, читаємо: „Один полонений офіцир-Українець зложив слідуючу, запротоколовану заяву про обходжене ся з українськими офіцирами в російському війську. Положене українських офіцирів є під кождим зглядом невиносиме. В окопах, правда, їх ставлять на рівні з російськими офіцирами. Але картина міняєть ся зараз за фронтом. Тут дивлять ся російські офіцири на своїх українських товаришів з гори. Голосно говорить ся, що Українець не уміє заховувати ся в порядному товаристві, через що його виключаєть ся з товариства. В мирних часах остане усе по старому, українського офіцира вважатимуть далі неспосібним до занятя висшого становища. Ранених офіцирів-Українців відсилають як найскорше на фронт. Тоді, коли російські офіцири перебувають під ріжними покришками цілі місяці поза фронтом, „малороса“ сейчас признають спосібним до служби на фронті, як тільки він підійметь ся з ліжка. Офіцир, що се оповідає був в цвітни 1916 р. четвертий раз ранений кулею в груди, пробув тільки один тиждень в шпиталю і мусів вертати до окопів, ще не видужавши. Українці, що борють ся хоробро, не одержують ані відзначень, ані відпусток. Часто конфіскують їм листи“.

— **Нова невдача москвофілів.** „Новое Время“ з 25. жовтня доносить: У першого члена Синоду, митрополита Пітирима і його надпрокурора Ґоєва явила ся галицька депутація з просьбою о утворене самостійної митрополії в Галичині. Як довідуємо ся, полагоджене тої справи послідує щойно по війні. На разі порішено церковне питане в Галичині повірити протоєреєви Ф. Тутовови, начальникови військового духовенства.

— **Український вечір в Стокгольмі.** Дня 25. серпня с. р. відбув ся в Стокгольмі великий концерт на користь австро-угорського червоного хреста, на якому наш співак Модест Менцінський відспівав шість українських пісень. Безпосередно по концерті почав ся в Стокгольмі попит за українськими музичними творами по усіх книгарнях.

— **Відзначене Українця.** Фельдфебель Евзевій Черський, 97 п. п. відзначений срібним хрестом заслуги з короною на стяжці медалі хоробрости.

— **Нова бранка.** В біжучім тижни зачнуть військові власти переводити дальшу реквізицію

дзвонів у Львові. Як відомо, доси забрано з львівських церков і костелів 18 дзвонів. На провінції переведено реквізицію в той спосіб, що в повітах положених на схід від Сяну знято всі дзвони. Старші (з XVII в.) складають в депозитах військових, прочі йдуть відразу на війну.

— **Наші вертають.** До О. Олександра Юрика в Дроговижи коло Миколаїва н. Дністром, пише його брат насильно вивезений Москалями, під датою 17. вересня с. р.: Дорогий Брате! На основі умови між державами сподію ся протягом двох-трех місяців, а може і скорше вернути до дому. Так саме приїде і Василь (о. Матвійко парох з Беримовець), бо після тексту усі виселені наші священики мають вернути. Нині якраз дістав я вістку про те з американського конзуляту в Москві. До милого побачення...“ Рибінск 17. IX. 1916 р.

— **В полоні.** Адреси Українців-офіцирів в полоні: Клим Слюзар — Ташкент, Павло Заблоцький. — Семипалатинск.

— **Щедрий дар.** Яків Криницький ц. к. начальник податковий в Мисловицях зложив 500 кор. на Українських Січових Стрільців.

— **За українську мову.** У Винниці відбував ся зїзд подільських кооператистів. При обговорюваню проекту уладженя на Поділю школи інструкторів по кооперації з трилітнім курсом ґрупа визначних кооператистів запропонувала завести як викладову мову в школї українську мову. Пропозиція стрінула ся з різким супротивленем священика Славинського, на що у відповідь пішли різкі репліки. Коли вмішав ся предсїдатель, сторонники української мови покинули демонстративно салю. Друга ґрупа відійшла, протестуючи проти позбавленя можливости обговорювати питанє, яке так розхвилювало учасників. Лишили ся тільки сторонники св. Славинського. Дальша праця зїзду майже завмерла. Більшість питань усунено з причини неприсутности референтів, що покинули зїзд. (ВСвУ.)

— **Проф. Михайло Грушевський** живе тепер у Москві. Дозвіл переїхати туди з Казані, щоб могти зайняти ся своїми науковими працями, виробила проф. Грушевьькому академічна ґрупа державної ради (висланники наукових інституцій і університетів). (ВСвУ.)

— **Київ для Галичини й Буковини.** Як повідомляє „Новое Время“ з Київа, річева комісія при київськім комітеті домопоги жертвам війни в останнім часї у звязку з настанем осени вистала велику скількість одїжи й обувя до Тернополя, Чорткова й Чернівців для розданя населеню, яке потерпіло від війни. (ВСвУ.)

— **Досліди природних богацтв у зайнятих частинах Галичини й Буковини.** Як доносить „Русское Слово“ з Київа, у звязку з недостачею мінерального палива звернено увагу на завойовані области. По відомостям, зібраним управою південно-західних зелїзниць у Галичині й на Буковині, відкрито значні поклади камінного вугля. В деяких місцевостях є нафтоносні райони землї. 15 верт від стації „Видинів“, на лінії Коломия-Чернівці, найдено копальні бурого вугля, пригідного для фабрик, заводів і паровозів. Ціла місцевість представляє ся дуже догідною для устроєня нових копалень і розробленя руди на більші розміри. Недалеко Станиславова відкрито нові жерела, з яких нафта тече течіями та пропадає даремно. У цілім ряді місцевостий найдено великі поклади соли. Для переведеня пошукувань і досліду геольоґічних богацтв Галичини й Буковини виїхала вже ґрупа урядників гірничого департаменту. (ВСвУ.)

— **Виступленє з гр.-кат. обряду зголосили в роцї 1916 у Львові:** Марія Дембицька з роду Щербович уроджена в Переволочний повіт Золочів 1. VII, 1881 р., замешкала ул. Болонна ч. 54.

Стефанія Олонковська кравчиня ур. 23. I. 1897 р. у Львові, замешкала ул. Потоцького ч. 35,

Іван Лотоцький державець млина парового ур. 4. III. 1888 р. в Нущу повіт Зборів, замешкалий Богданівка ч. 83.

Едвард Тимотей Маріян (трьох імен) Мандибур ученик ґімназіяльний ур. у Львові 1. IV. 1901 р., замешкалий ул. Потоцького ч. 30.

Олександер Чорненький ур. 22. IV. 1884 р. в Опришівцях повіт Станиславів фірман, замешкалий ул. Клепарівска ч. 13.

Анна Патій служниця ур. 17. V. 1889 р. в Завадові повіт Львів, замешкала ул. Каштелянська ч. 12.

Анастазія Дорикевич ур. 23. IV. 1875 р. в Відниках повіт Бібрка, замешкала ул. Іссаковича бічна ч. 10.

Емілія Кочіль ур. 12. VIII. 1842 р. у Львові кравчиня, замешкала ул. Личаківська ч. 4.

Володимир Петро (дв. ім.) Кіт ур. 15. VI. 1902 р. у Львові, замешк. ул. Стрийська 26 термінатор.

Ольга Скобалївна ур. 3. IX. 1893 р. в Янові учителька школи промислової, зам. ул. Янівська 11.

Ґеноефа Антоніна (дв. ім.) Следзінська ур. 10. I. 1891 р. в Рогатині, зам. ул. Здоровле ч. 3.

Стефан Масняк ур. 6. I. 1882 р. в Добровлянах повіт Дрогобич, зам. Кордецького ч. 24.

Олена Станислава (дв. ім.) Шишко ур. 24. XII. 1884 р. у Львові сторожиха дому, зам. ул. Шептицьких ч. 36.

Володимир Цїлик ур. 18. VI. 1902 р. у Львові ученик III кл. ґімназ., зам. ул. Янівська ч. 104.

Таціянна Ганїчак ур. 19. I. 1891 р. в Губичах повіт Добромиль робітниця, зам. ул. Бравровська ч. 7.

Антін Носковський ур. 8. VI. 1887 р. в Копичинцях офіціянт почтовий, зам. уч. Билинських ч. 19.

Антін Бруницький ур. 17. I. 1886 р. в Нагонах малих повіт Камінка Стр. помічник готелевий, зам. ул. Каспра Бочковського ч. 7.

Маріян Цьолек і Леонія з роду Никодемович, зам. ул. Глубока ч. 4 іменем малолїтної своєї доньки Зофії Цьолек ур. у Львові 2. IV. 1911 р.

Антін Ловчин ур. 6. IV. 1890 р. у Львові слюсар. зам ул. Яховича ч. 11.

Анна Гурницька замужна Костшевська ур. 18. XII. 1866 р. в Бродах, зам. ул. Кордецького ч. 19 жена урядника судового.

Анна Гребенька ур. 4. VIII. 1891 р. в Черлянах повіт Городок служниця, зам. ул. Шептицьких ч. 3.

Иосиф Калагурський ур. 5. IV. 1893 р. в Оброшині повіт Городок коліяр, меш. ул. короля Лещинського ч. 5.

Маріян Михаїл Леон (тр. ім.) Герасимович ур. 20. IX. 1879 р. в Бучачи масар, зам. ул. Галицька ч. 15.

— **Відзначеня Українців.** В полку піхоти, котрий рекрутуєть ся переважно з Українців

відбулось дня 7/XI. с. р. велике свято, бо дня того декоровано 590 жовнірів. Всї були відзначені на денний приказ армії з дня 10. жовтня 1916 за хоробрі і кріваві бої на бесарабськім фронтї. Приміром в лїсї званім Коцюба на Буковині так збили вояки сего полку неприятеля, що російських трупів лежали могили, висші перепон дротяних. Відтак дуже хоробро воював сей полк в повітах коломийськім і станиславівськім. Честь і слава! казав командант сего полку полковник де Восатка — таким борцям за рідну землю.

З сих 590 заняли перше місце Українцї, бо було їх звиш дві сотки, друге місце заняли угорські Українцї і Словаки, котрі тут приділені з 71 полку піхоти і було їх 150, а решту виповнили Поляки, Жиди і Нїмцї. Подаємо отже низше Українців, котрі 7. XI. 1916 були декоровані при звуках музики і в присутности нїмецьких офіцирів:

Зелїзним хрестом заслуги з короною на стяжці хоробрости відзначений: фельдвебель Стефан Джурдж Селецький, а цуґсфірер: Евген Топольницький таким самим без корони, оба учителї зі Самбірщини.

Фельдвебель Микола Багрій крім згаданого хреста дістав медаль хоробрости срібну II. кляси і бронзову медаль хоробрости.

Срібною медалию хоробрости I. кляси зістали відзначені: цуґсф. Данилів Василь, капраль Дубик Іван, фрайтер Бобеляк Василь, рядовий Савчик Василь і кадет Менцїнський Іван.

Срібну медаль хоробрости II. кл. дістали слїдуючі цуґсфірери: Білас Іван, Бойчук Василь і Семко Стефан.

Капралї: Василишин Гринь, Незнайко Михайло і Копцюх Стефан, а цуґсф. Баран Федько і капраль Дмитришин Василь дістали сю медаль другий раз.

Фрайтри: Гурба Миколай, Марутяк Стефан і Татарський Стефан.

Рядові: Римар Іван, Процик Іван, Лесунів Михайло, Дяків Михайло, Мазур Станислав, Чайківський Іван, Маців Лука, Кузьмич Нестор, Маслїй Михайло, Дребот Василь, Піхоцький Теодор, Плїш Николай, Білинський Ілярий, Матковський Данько, Коваль Максим, Кирницький Франц, Войнів Стах, Бакалець Іван, Чиж Іван, Грицик Роман, Гащишин Николай, Гавілий Юстин, Гірняк Роман, Лилак Петро, Лаґуш Іван, Куць Іван, Антоняк Олекса, Іваник Данько, Безґацький Михайло, Лесик Василь, Мелько Андрій, Данилко Василь, Тарнавський Иосиф, Дума Ілия, Чумак Михайло, Гаврилів Василь, Білинський Николай, Бабяк Михайло, Ликун Дмитро, Мотичак Гринь, Андрущак Франц, Диня Іван, Калужняцький Теодор, Болехівський Теодор, Войтів Андрій, Футилко Юрко.

Бронзову медаль хоробрости:

Штабовий фельдфебель Кулик Семен.

Цуґсфірери: Кучабський Іван, Свелеба Гринь, Биків Николай, Марців Дмитро і Сидорович Пантелеймон.

Капралї: Хтей Ізидор, Артимович Евстахій, Семко Ілия, Децик Іван, Тимців Андрій, Мудрий Петро, Ярем Михайло, і фрайтер Бобик Василь.

Рядові: Піхацький Теодор, Ярик Петро, Голич Олекса, Колодій Іван, Мелько Андрій, Піхоцький Петро, Крех Николай, Кос Андрій, Онуфрак Михайло, Петришин Іван, Процьовик Андрій, Малетич Михайло, Комарницький Иосиф, Васько Данько, Поточняк Евстахій, Мазур Иосиф, Скітяк Іван, Калужняцький Теодор, Попіль Ілярий, Луцький Володислав, Макар Павло, Івахів Гринь, Войтович Николай, Грицай Николай, Іванців Онуфрій, Стецяк Михайло, Бущак Володимир, Крачук Василь, Будулич Михайло, Височанський Семен, Бандрівський Василь, Запотоцький Иосиф, Улинич Стефан, Метришин Гнат, Скоберський Іван, Макарушка Петро, Пунейко Іван, Дубравський Семен, Макара Василь, Павловський Лев, Скіба Іван, Мотрич Гринь, Бадура Иосиф, Грущак Андрій, Башак Михайло, Ґресько Іван, Лужецький Яков, Лужецький Прокіп, Лесик Василь, Кулик Николай, Висятицький Андрій, Кушнїр Онуфер, Мінів Василь, Добрянський Михайло, Блїдий Теодор, Боднар Михайло, Мороз Дмитро, Сліпець Ілия, Яворський Николай, Юркевич Теодор, Задолінський Іван, Гриняк Ілия, Білиський Іван, Черхавський Николай, Височанський Гринь, Волчанський Гринь, Петрик Петро, Сидор Иосиф, Кабатяк Василь, Побігушка Гринь, Кретович Лев, Кудрич Іван, Кульчицький Василь, Дребот Стах, Дурка Семен, Березний Ілия, Куган Юрко, Іванчук Ілия, Волох Андрій, Кутереба Микола, Маслїй Теодор, Пащак Іван, Кузьбит Василь I., Кузьбит Василь II., Багрій Іван, Дудяк Михайло, Манастерський Василь, Ільницький Петро, Бульбах Петро, Кольбака Антін.

— **В справі обороту ріпаком** подає Краєве Товариство господарське „Сільський Господар“ у Львові до відома інтересованим, що після повідомленя Австрійського Банку Контрольного для промислу і торговлї у Відни поручено по думцї мінїстеріяльного розпорядку з дня 1. липня 1916 р. В. з. д. ч. 208 закупно ріпаку і ріпицї в східній Галичинї фірмі Август Шеленберґ і Син у Львові.

При сїй нагоді пригадує ся, що цїни відбору виносять за ріпак 63 К., за ріпицю 60 К. за 100 кґ, льоко стація наданя в мішках купуючого.

Австрійський Банк Контрольний для промислу і торговлї обовязаний зарезервувати найменше 8.000 метричних сотнарів зі занятого ріпаку і ріпицї на насїнє.

Просьби о полишенє насїня вносити належить завчасу до Военного Союза промислів олїйного і товщевого у Відни. (Kriegsverband für Oel- und Fettindustrie, Wien I., Seitzergasse Nr. 1.)

Лягли головами.

Винників, народний учитель, згинув геройською смертю, засипаний міною дня 2. падолиста с. р. на російському фронтї. 3. падолиста похоронено його на новооснованому кладовищи в околицї боєвої лінії.

ОПОВІСТКИ.

Второк, дня 14. падолиста 1916.

Нинї: 14. падолиста гр.-кат. Косма і Дам., римо-кат. Иосафата.

Завтра: 15. падолиста гр.-кат. Акіндина, римо-кат. Леопольда.

Послїдні вісти.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 13. падолиста 1916.

На східнім фронтї.

Фронт ґенерала кавалерії архикнязя Карла:

В области Орсови, на дорозї Шурдук і на південний схід від провалля Вересторони насту-

пав ворог безуспішно проти наших військ. На північний захід від Камполюнґ австро-угорські і німецькі війська прогнали Румунів із завзято бороненої місцевости Кандесті.

По обох боках Зомезо відбито більше румунських наступів.

На відтинку Тельґіє здобули австро-угорські і німецькі війська гору Бітка Арсурільор на північ від Гольо. Наступ сильних російських сил на північ від Тельґіє і Бельбор не повелись.

Фронт ґенерала пільного маршалка князя Леопольда Баварського:

Ніяких замітних подій.

На італійськім і півд.-східнім фронті.

Нічого замітного.

Заступник шефа Ґенерального штабу пільний маршалок-поручник Ф. Гефер.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На західнім фронті.

Фронт пільного маршалка баварського наслідн. престола Руперехта:

Між Анкр і Соммою хвилями сильна артилерійська борба. Наш огонь розсіяв ворожу піхоту перед нашими становищами на південь від Варлянкур і не дав згромадитись в анґлійських ровах на захід від Анікур Лябай. В Sailly-Saillisel держимо східний беріг. По обох боках села наступали по полудни французи великими силами, та їх відкинено.

Фронт пруського наслідника престола:

Приготований огнем артилерії наступ на північ від Доле цілковито не вдав ся.

На східнім фронті.

Фронт ґенерала пільного маршалка князя Леопольда Баварського:

Від моря до Карпат ніяких замітних подій.

Фронт ґенерала кавалерії архикнязя Карла:

В горах Ґіерґіє німецькі і австро-угорські війська здобули гору Бітка Арсурільор. Там і на узгірях на схід від Бельбор і на східнім березі Путни пробували Росіяни безуспішно відібрати нам здобутий терен. Також на горах по обох боках провала Ойтос відбито ворожі наступи. На північний захід від Камполюнґ здобули наші війська Кандесті. На південний схід від провала Червоної Вежі і дороги Щурдук та на північ від Орсови румунські сильні наступи остали без успіху. Ми полонили 1000 жовнярів.

На балканськім фронті.

Фронт ґенерала пільного маршалка Макензена:

Вздовж Дунаю прогнано ворожі відділи, що наближали ся до наших становиськ в північній Добруджі. Чернавода є острілювана з лівого боку Дунаю.

Фронт македонський:

На рівнині Монастира сильний огонь артилерії. Проти сильних, богатих у втрати наступів ворога коло Лядец і Реналі та на північний схід Брод над Чернею вдержало всі німецько-болгарські становища.

Перший ґенеральний кватирмайстер **Людендорф**.

Українські школи в Росії.

СТОКГОЛЬМ. Українській депутації, яка була у російського міністра просвіти ґр. Іґнатєва, заявив міністер, що нема ніяких принципіяльних перешкод для закладаня українських народних і середних шкіл.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Дентистичне заведенє

Д-ра Олександра Барвінського

при вул. Сикстуській ч. 17.

Виймованє зубів без болю і пльомбованє.

Штучні зуби в кавчуку і золоті.

Українським Січовим Стрільцям роботи виконує задаром.

Візитовувати належить ся у асистента Наса.

Адвокат

Др. Ізидор Голубович

перенїс канцелярію з Тернополя

і веде її

у Львові, ул. Руська ч. 3. І. пов.

Оголошеня.

Опаски на пропуклини пупця, живота і пахвини. Опаски черевні для пань. Цінники даром. М. Л. Поллячек, Самбір 25. 1—6

Хтоби знав, де перебуває Текля Тимошик з дітьми і худобою з Пониковці малої, пов. Броди, зволить ласкаво донести на адресу: Василь Тимошик, Gmünd N. Ö. Barackenlager 65. 1—2

Хтоби знав, де перебуває п. Феля Трояновa з дітьми, прошу ласкаво подати її адресу до уряду парохіяльного в Девятниках п. Вибранівка. 1—3

Сточаньський Іван з Богатковець, тепер Двірці п. Мости вел., глядає товаришів і знакомих. 1 - 2

Хто знає, де перебуває моя сестра Домна Танасійчук з Погорилівки пов. Заставна, яка утікаючи забрала мої діти Домну, Марію і Василину — прошу ласкаво мені донести, або переказати її мою адресу: Гринько Паньчук — Oberhollabrunn, Baracke № 10. N. Ö. 2—2

Книгарня Наукового Тов. ім. Шевченка у Львові глядає помічника або помічниці з гарним, чітким письмом і знанєм української, німецької і польської мови.

Ілюстрований

КАЛЄНДАР „Просвіти“

на 1917 рік

вже на укінченю.

Обіймає 20 аркушів друку великого формату і 140 ілюстрацій (з того великих на цілу сторону 7) відбитих на гарнім білім папери. Містить крім календарної части — термінар, найновійші приписи що до стемплїв і належитостий, нові стемплеві скалї, нову почтову тарифу і т. п. та пребогату часть літературно-наукову і публїцистичну.

Всї статї в сїй послїдній части — оригінальні і актуальні.

Взяли в нїй участь отсї Впов. автори: Радн. Дв. Барвінський Олександер, Бабюк Андрій, Балицький Андрій, Бобинський Василь, Др. Гординський Ярослав, Денисенко М., Дорошенко Володимир, Заклинський Ростислав, Зарічний Семен, Кабаровська Северина, Кобринська з Озаркевичів Наталія, Др. Крипякевич Іван, Купчинський Роман, Коренець Денис, Лепкий Богдан, Др. Лозинський Михайло, Лотоцький Антін, Луцкевич Марко, О. Лежогубський Теодозий, Лежогубська Дарія, Др. Назарук Осип, Др. Пеленський Иосиф, Радзикевич Володимир, Др. Секела Роман, проф. др. Студинський Кирило, Темницький Володимир, Др. Трильовский Кирило, Тарасевичівна Анна, Ткачук Іван, Угрин-Безгрішний Никола, Др. Чайківський Андрій, Чепига Іван, Шкрумеляк Юра і инші.

Ціна К 2·—, для членів, що зложили вкладку за 1916 р. лише 1 К 50 сот. Висилає ся лише за готівку. На порто звичайне належить долучити 30 сот., рекомендоване 55 сот.

Замовленя і гроші приймає Канцелярія Товариства „Просвіта“, Львів, Ринок ч. 10.

Хто скорше замовить і пришле гроші, дістане календар зараз по появі з друку.

Купуйте і замовляйте!

Календарець „РУСАЛКА“

:: Ціна: штука 30 сот. (почт. 35 сот.) ::

10	штук	з почт. оплатою	К	3·—
25	„	„	„	7·20
50	„	„	„	13.50
100	„	„	„	25·00

Від 25—100 шт. поручено (рекомендовано)

Печатаєть ся відривний денний :: :: календар на 1917 р. :: ::

Замовленя приймає:

А. ОКПИШ, Львів, Ринок число 36.

:: :: Календарець на 1917 р. :: :: „РУСАЛКА“

:: :: За готівку з гори, бо за побранєм почта не приймає. :: ::

Оферуємо без зобов. доки стане запас.

Споживні і кольоніяльні Товари!

1000	шт.	5 с	Кістки зупові К 26·—, 500 шт.	К 14·—
1000	„	6 с	Кістка ярин, гриб. буільон. К 36·— 500 шт.	„ 13·—
200	„	16 с	Консерви зуп. (риж., горох., гриб. і инші)	„ 23·—
140	„	25 с	Кава в кістках (на 4—5 філїж.)	„ 25·—
130	„	25 с	Какао молочне (на 2 філїж.)	„ 25·—
130	„	20 с	Гербата мішанка К 20, по 10 с	„ 10·—
140	„	6 с	Цукор ваніл. або корінє порошк.	„ 6·50
100	„	24 с	Кармельки „Альпіно“ К 16, ліпші	„ 18·—
5	кґ пакет		Цукорки солодові і мятк.	„ 22·—
5	„ пакет		Кава з цукром консерв.	„ 26·—
5	„ пакет		Молоко сухе 25% товщ. (ок. 125 л знаменитого молока)	„ 42·—
5	„ пакет		Мило дом. в ригл. К 27·50, апар. добре біле	„ 21·—
5	„ кубол		Масло медове т. зв. турецький делїкатес	
72	шт.	24 с	Паста до обуви К 12·40 „Erdal“	„ 17·—
15	фл.	1 К	Кавчук плин. до консерв. золїв	„ 10·—

І. Сортимент:

100	шт.		Кістки зуп. à 5 с	К 4·—
50	„		Консер. зуп. (риж. горох. фасол. і ин.)	„ 6·—
24	„		Кава в кістк.	„ 5·—
20	„		Какао мол.	„ 4.—
36	„		Цукор ван. і корінє	„ 2·—
12	„		Паста д. об.	„ 2·20
2	фл.		Кавчук до золїв	„ 1·80
			Разом	К 25·—
			Половина з того	К 13·60

II. Сортимент:

250	шт.		Кістки зуп. à 5 с	К 7·—
100	„		Конс. зуп. 16 с	„ 12·—
250	шт.		конс. ярин. буіль. 6 с	К 13.—
50	„		Кава в кіст. 25 с.	„ 10·—
50	„		Какао мол. 25 с	„ 10·—
50	„		Гербата 10с	„ 4·—
60	„		Цукор ван. і кор. 6 с	„ 3·—
24	„		Паста д. об. 24 с	„ 4·—
12	„		Крем до об. 30 с	„ 2·80
24	„		Цукорки в пуд. 24 с	„ 4·20
5	фл.		Кавчук до золїв 1 К	„ 4·—
			Разом	К 74·—
			Полов. II. сортим.	К 40·—

Услівя: Замовленя приймаємо лише письменні і найменшена 1/2 сортименту або 5 кґ пакет. Висилка прямо з фабрики в почт. пак. на наш кошт. Половина задатку з гори, решта за посліпл. На більші скількости ціни осібні.

Торговельне бюро: А. Березовський і Сп.

Львів, ул. Карпінського ч. 19. С. IV.

Купуйте

український ілюстрований

::: КАЛЄНДАР :::

для українських емігрантів жовнїрів і селян на звичайний рік

1917

який видає „Український Жіночий Кружок“ в Ґмінді, і коштує лише 70 с вже з пересилкою. Виключно за попереднім надісланєм гроший висилаєть ся:

10	примірників	6·50	К
20	„	13·—	„
50	„	30·—	„
100	„	55·—	„

Замовляти висилаючи гроші наперед на адресу: **Ольга Бачинська,** K. k. Barackenlager — Gmünd, N. Ö.

!! Найдешевший український календар !!

Около 160 стор. друку, поверх 20 ілюстрацій.

1—30

При полагоджуваню закупна просимо покликувати ся на „Українське Слово“.

Видає і відвічає за ред.: Д-р Сидір Голубович. Друкарня А. Ґольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.